

nově zřízená akciová společnost jiné jmění, než jmění převzaté od zanikající společnosti s r. o. V usnesení, že se zrušuje společnost s r. o. a přeměňuje v akciovou společnost a že se převádí jmění společnosti s r. o. jakožto celek i s dluhy na akciovou společnost, není ještě obsaženo usnesení o zřeknutí se likvidace zanikající společnosti s r. o., neboť § 96 zák. o společnostech s r. o. vyžaduje kromě onoho usnesení také ještě, by se obě společnosti vzdaly provedení likvidace společnosti zanikající. Nelze proto mluvit o zřejmě nezákonnosti napadené části rozhodnutí rekursního soudu a, poněvadž tu ani jinak není předpokladů § 16 nesp. říz., musela se dovolací stížnost minouti s úspěchem.

Čís. 9601.

Při exekuci na živnostenské oprávnění nabývá se oddělného práva podle § 12 vyr. ř. teprve tím, že zápověď podle § 331 ex. ř. byla doručena dlužníku.

(Rozh. ze dne 1. února 1930, R I 27/30.)

Dne 13. září 1929 byl podán návrh na povolení vnučené správy řeznické živnosti dlužníkovy. Usnesením ze dne 19. září 1929 byla vnučená správa povolena, zákaz podle § 331 ex. ř. byl dlužníku doručen dne 26. září 1929. Dne 24. listopadu 1929 bylo o jmění dlužníka zahájeno vyrovnací řízení. Soud první stolice poukázal vnučeného správce, by vedl dále vnučenou správu, nehledě k zahájenému vyrovnacímu řízení. Důvod y: Podle § 12 vyr. ř. zanikají oddělná práva, jichž bylo nově nabyto exekucí šedesát dní před zahájením vyrovnacího řízení. Pro počítání této lhůty jest ohledně předmětů (majetkových práv), knihovně nezapsaných, rozhodným den, kdy podán návrh na povolení vnučené správy, v projednávaném případě 13. září 1929 (arg. § 104, prvý odstavec, ex. ř.). Ježto úkojně právo vymáhajícího věřitele jest starší než šedesát dnů, není vnučená správa dotčena vyrovnacím řízením. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by vnučenou správu zastavil. Důvod y: Neprávem má exekuční soud za to, že šedesátidenní lhůtu bylo v projednávaném případě počítati ode dne, kdy byl podán na soudě návrh na povolení vnučené správy. § 104 ex. ř., jehož se prvý soud dovolává, upravuje jen pořadí věřitelů, žádajících o povolení vnučené správy, v němž se má na ně dostati z výtežků ze správy, nepřichází však v úvahu v otázce, od kdy se nabývá úkojného práva ve smyslu § 12 vyr. ř. Exekuci na živnostenské oprávnění, v projednávaném případě na řeznický závod dlužníkův, jest vésti podle §§ 331 a násl. ex. ř. tudíž zabavením ve smyslu § 331, prvý odstavec ex. ř. a zpeněžením ve smyslu §§ 334 a násl. ex. ř. Při exekuci na jiná majetková práva děje se zabavení příkazem dlužníku, by se zdržel všelikého nakládání s právem. Kromě toho může soud, pokud lze to provésti podle povahy věci, naříditi zájemné popsání práva vzatého do exekuce. § 331 ex. ř. předpisuje, že za účelem exekuce na

majetková práva dlužníková (tudíž všechna majetková práva), jež náležejí k pohledávkám, jest vydati dlužníku příkaz a označuje tento příkaz jako zabavení, z čehož vyplývá, že zabavení podle § 331 ex. ř. zahajuje exekuci na živnostenské podniky. Tímto zabavením se ovšem nezakládá zástavní právo, nýbrž, jak řečeno, zahajuje se jím exekuce. Na takové podniky, o jaký jde v projednávaném případě, zahajuje se exekuce, jak motivy k § 341 ex. ř. výslovně praví, zákazem dlužníku ve smyslu § 331 ex. ř., tedy nikoliv již povolením exekuce, tím méně žádostí na soudě o vnučenou správu, ať již na soudě exekuci povolujícím nebo na soudě exekučním. Ježto usnesení ze dne 19. září 1929 povolující vnučenou správu bylo se zákazem podle § 331 ex. ř. doručeno dlužníku teprve dne 26. září 1929 a vyhláška o povolení vyrovnacího řízení byla vyvěšena dne 24. listopadu 1929, neuplynulo mezi tím šedesát dnů a jest napadené usnesení pochybené a bylo rekursu vyhověti a napadené usnesení zrušiti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y .

Napadené rozhodnutí jest správné a jest v podstatě též správně odůvodněno. Názor dovolací stížnosti, že oddělného práva bylo nabyto již zahájením výkonu povolené exekuce, nemá opory v doslovu zákona, jež rekursní soud správně vyložil. Mylný jest též názor dovolací stížnosti, že ani při výpočtu podle stanoviska rekursního soudu nebylo oddělného práva nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení. Právní účinky zahájení nastaly podle § 7 vyr. ř. počátkem dne, kterého vyhláška byla vyvěšena na soudní desce vyrovnacího soudu, dne 24. listopadu 1929. Byl tudíž prvním dnem před jeho zahájením 23. listopad 1929 a šedesátým dnem (23. + 31. + 6. = 60) 25. září 1929. Soudní záповeď byla podle zpátečního lístku povinnému doručena teprve 26. září 1929, tedy 59. den před zahájením vyrovnacího řízení, takže sporného oddělného práva bylo nabyto zřejmě v době posledních šedesáti dnů před jeho zahájením.

Čís. 9602.

»Vykonatelnou« ve smyslu § 110 (2) konk. ř. jest pohledávka, pro kterou přísluší proti dlužníku exekuční titul.

Platební příkazy a výkazy nedoplatků o přímých daních a poplatcích jsou exekučními tituly, i když nejsou opatřeny doložkou vykonatelnosti.

Úpadkový komisař jest povinen dáti lhůtu § 110 (4) konk. ř. také k uplatnění námitek u správního úřadu, jde-li o pohledávku, jež, byvši popřena, musí býti zjištěna správním řízením, to i tehdy, kdyby jinak měl správní úřad jednati z úřadu.